ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5221

ΕΥΓΛΩΤΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Ἐνσαρκωτὴς τοῦ πολιτικοῦ δόλου, τύπος θερμοκεφάλου ἀντιφατικοῦ, ἐναρμονίζων δι' ἀφορήτων κοινοτυπιῶν, τὴν καλλιεπῆ μοχθηρίαν μὲ τοὺς κραυγαλέους κρονοληρισμούς, πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς στείρας ἀντιδικίας καὶ πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μάχης κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς λογικῆς, ὁ κ. Παπανδρέου ἐπιμένει, «ἀνενδότως», εἰς τοὺς παλληκαρισμούς. Ἰσχυρίζεται, μὲ τὴν προσφιλῆ, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀνιαράν, ἐπαναληπτικότητά του, ὅτι ὁ Λαὸς ἀξιοῖ ἀποκατάστασιν τῶν θεσμῶν εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν των, ἀπὸ τὸν μηχανισμὸν τῆς ὁποίας ἔχουν, δῆθεν, ξεφύγει. Καὶ ὅτι, πρὸς τοῦτο, ζητεῖ ἐκλογάς. Ἐπισείων δὲ ἐμμέσως ἀπειλήν, προσθέτει, ὅτι, εἰς τὴν φωνήν του οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα, τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν τόλμην νὰ παρακούσῃ.

Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον, εἴμεθα, ἀσφαλῶς, σύμφωνοι. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅμως, ὅτι ὁ ἐκμανὴς ἀρχηγὸς θὰ εἶχε τίτλους ἐγκύρου διερμηνείας τῶν λαϊκῶν αἰτημάτων. Καὶ ὅτι, ὄντως, θὰ ὑπῆρχε φωνὴ Λαοῦ. Ἀλλά, ἐν προκειμένῳ, συμβαίνουν ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα. Ὁ κ. Παπανδρέου, δυστυχῶς, οὐδεμίαν ἐγγύησιν ἀξιοπιστίας διαθέτει. Ἀμετανόητος εἰς τὸ πάθος τῆς παραμορφώσεως τῶν γεγονότων, χάριν τῆς εὐκρινεστάτης ἐπιδιώξεως τῆς ἐξουσίας· ἱππεύων τὴν φαντασίαν εἰς τοὺς χειροτέρους δρόμους τῶν κομματικῶν σκοπιμοτήτων του· λακτίζων τὴν ἐθνικὴν εὐθύνην ὡς πολυτέλειαν τοῦ ἐπιλόγου εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν του· μισῶν τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας, τῶν ὁποίων, ἐν τούτοις, δὲν διστάζει νὰ ἐμφανίζεται μαχητὴς καὶ ἀναρροφῶν, εἰς τήν, ἐν παροξυσμῷ, ἀρχομανίαν ἀθλιότητας καὶ εὐτελείας, διὰ τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἐμπαθέστεροι τῶν ὀπαδῶν του συχνάκις ἐντρέπονται, ἔχει ἀποκοπῆ ἐντελῶς ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν κορμόν. Ὁμοιάζει, πλέον — καὶ τὸ σημειοῦμεν ὄχι χωρὶς λύπην — μὲ ξένον σῶμα, μὲ προπομπὸν κάποιας συμφορᾶς, ἡ ὁποία, ἀλλοίμονον εἰς τὸν τόπον, ἐὰν ἀφήνετο νὰ πλησιάσῃ. Ὁμοιάζει μὲ ἀνατριχιαστικὴν ἠχὼ ἑνὸς μονολόγου ἐσωτερικῆς ἀναρχίας.

Δὲν ἐκφράζει, τώρα, τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Καὶ ἴσως δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν συλλάβῃ. Καὶ ὄχι μόνον τώρα, εἰς τὴν θλιβερὰν αὐτὴν φάσιν τῆς ἐκπτώσεως, καθ' ἣν αἱ ἰδέαι του κυλίονται ἀνεμποδίστως εἰς τὰ πεζοδρομιακὰ ρεῖθρα. Ἀλλὰ καὶ πάντοτε. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ βαθυτέρα αἰτία τῆς προσωπικῆς του κακοδαιμονίας. Συνεπῶς, ἀρκοῦν οἱ εὐθηνοὶ μελοδραματισμοί.

Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν διερμηνεύει. Ἁπλῶς παρερμηνεύει. Παρερμηνεύει τὰ πάντα. Καὶ φοβούμεθα, ὅτι, πρὸ παντός, παρερμηνεύει τὸ γεγονός, ὅτι, ἂν ἡ ἀντίδρασις τῆς Κοινῆς Γνώμης, εἰς τὴν κατάφωρον ἀπόπειραν ἐκβιαστικῆς πιέσεως τοῦ Στέμματος, δὲν εἶναι ἐντονωτέρα ἐναντίον του, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἔχει κριθῆ τελεσιδίκως ὡς ἀνάξιος ὁ στόχος. Ἀνάξιος καὶ φαιδρός. Ὅπως φαιδρὸς εἶναι καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ φωνῆς Λαοῦ. Διότι φωνὴ δὲν ὑπάρχει. Κατακραυγὴ μόνον ὑπάρχει κατὰ τοῦ κ. «Ἀνενδότου», κατὰ τῶν ἐπιδιώξεών του καὶ κατὰ τῶν μεθόδων του, αἱ ὁποῖαι τὸν ἔχουν καταβιβάσει εἰς τὸ ἐπίπεδον πτωχοπροδρομικοῦ γυρολόγου τῆς πολιτικῆς. Κατακραυγή, διότι κατεδέχθη νὰ καταστῇ μεταφορεὺς δυναμίτιδος ἐναντίον τοῦ Ἔθνους. Κατακραυγή, διότι ἀρνεῖται εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ δικαίωμα νὰ διατηρήσουν τὴν γαλήνην, τὴν ὁποίαν μετὰ πολυετεῖς θυσίας ἐξησφάλισαν. Καὶ νὰ θωρακίσουν, μὲ αἰσιόδοξον πίστιν, τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν των σταθερότητα — ἀπαραίτητον ἐάθρον προόδου καὶ ἐθνικῆς ἀσφαλείας. Κατακραυγή, διότι ἔχει περάσει πλέον εἰς τὴν συμμαχίαν μὲ τὸν κομμουνισμόν, τὸν ὁποῖον, μάλιστα, προσπαθεῖ, ὄχι, ἁπλῶς, νὰ μὴ δυσαρεστῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερφαλαγγίζῃ εἰς συνθήματα, ἐπινοήσεις καὶ μαχητικότητα.

Δὲν χρειάζονται ἀποδείξεις. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰς ἀναζητήσωμεν ἡμεῖς. Τὰς προσφέρει ἀφθόνως ἡ παράταξις τῆς ἀναστατώσεως. Ὁλόκληρος ἡ πρόσφατος πολιτεία της, αἱ ἀνατρεπτικαὶ προτροπαί της, ἠθέσις της ἔναντι τοῦ σχεδίου Ν. Διατάγματος περὶ μέτρων ἀσφαλείας, δὲν εἶναι παρὰ εὔγλωττοι μαρτυρίαι ἀποτροπιαστικῆς συμπαραστάσεως πρὸς ἐκείνους, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐξέπεμπε — καὶ ἐνίοτε εὐστόχως — ἀφορισμοὺς ὁ κ. Παπανδρέου. Καί, ναὶ μέν, ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνεμοδουρίων εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον χαρακτηριστικὰς εἰς τὴν περίπτωσιν. Ὅμως, θὰ ἐπιτραπῇ ἡ γνώμη, ὅτι οὐδεὶς εἰμπορεῖ νὰ ἐπιδιώκῃ διάβασιν πρὸς τὴν ἐξουσίαν διὰ τοῦ πάντοτε ἀνοικτοῦ κομμουνιστικοῦ ρύγχους. Ὅτι οὐδεὶς εἰμπορεῖ νὰ ὑπολαμβάνῃ τὴν καραδοκοῦσαν ἀπειλὴν ὡς γέφυραν. Οὐδεὶς εἰμπορεῖ νὰ ἀνοίγῃ τὴν Κερκόπορταν... Διότι ἀπὸ αὐτὴν δὲν θὰ περάσῃ αὐτὴ ἢ ἐκείνη ἡ κομματικὴ ἐπικράτησις. Θὰ περάσῃ ἡ δουλεία, ἡ ταπείνωσις, ἡ σφαγή. Καὶ ὁ κ. Παπανδρέου, τοὐλάχιστον, αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ, δὲν πρέπει νὰ εἰμπορῇ νὰ τὸ ἐπιθυμῇ. Θέλει μόνον νὰ φύγῃ ὁ κ. Καραμανλῆς, ποὺ διαπράττει τὸ... ἔγκλημα νὰ μὴ παραδίδῃ τὸν τόπον εἰς τὸ χάος!! Νὰ φύγῃ ὁ κ. Καραμανλῆς, ποὺ ἀναλίσκεται διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ποὺ δημιουργεῖ.

ΕΔΩΣΕΝ ΕΝΤΟΛΗΝ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΘΑ ΠΥΚΝΩΘΟΥΝ ΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

Ἐπεδόθη διαμαρτυρία εἰς τὴν Σόφιαν διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ ἐναερίου χώρου

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις: «Ὁ γεν. διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Παλαμᾶς ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Βουλγαρίας κ. Λάμπρεφ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπέδωσε διαμαρτυρίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν σημειωθεῖσαν τὴν 12ην τρέχ., κατάφωρον παραβίασιν ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου.

»Ὁ κ. Παλαμᾶς ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ Βουλγάρου ἐπιτετραμμένου ἐπὶ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν, ἃς δύνανται νὰ ἔχουν παρομοίας φύσεως παραβιάσεις τῆς διεθνοῦς τάξεως καὶ ἐζήτησεν ὅπως ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐκδώσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν πρόληψιν ἐπαναλήψεώς των εἰς τὸ μέλλον».

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς συνειργάσθη μὲ τὸν κ. Παλαμᾶν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐνημέρωσεν ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γενομένου πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Βουλγαρίας διαβήματος. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔδωσε σχετικὰς ὁδηγίας, εἰδικώτερον δὲ ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως πυκνωθοῦν αἱ ἑλληνικαὶ καὶ ἀεροπορικαὶ περιπολίαι εἰς τὸν παρὰ τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν μεθόριον ἐναέριον χῶρον.

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ὁ εἰς Σόφιαν ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Γεωργίου θὰ μεταβῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὸ βουλγαρικὸν ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ ἐπιδώσῃ διαμαρτυρίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν προχθεσινὴν διπλῆν παραβίασιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου ὑπὸ βουλγαρικοῦ ἀεροπλάνου εἰς τὴν περιοχὴν Ξάνθης καὶ Σιδηροκάστρου.

Σχετικὴ ἐντολὴ διεβιβάσθη εἰς τὴν ἐν Σόφιᾳ ἑλληνικὴν πρεσβείαν χθές, μεθ' ὅλων τῶν στοιχείων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἡ βουλγαρικὴ ἐνοχή.

Βαφὴ θεραπεύει τὰ τραύματα δένδρων

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἡ Στάνλεϋ Γουέρκς τῆς Νιοῦ Μπρίταιν Κονέκτικατ παρήγαγε μίαν νέαν βαφήν, ἡ ὁποία κλείει καὶ θεραπεύει τὰ τραύματα ἀπὸ κοπὰς κλάδων ἢ ἄλλας βλάβας τῶν δένδρων καὶ ταυτοχρόνως προστατεύει τὸ δένδρον ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν καὶ τὴν φθοράν. Τὸ προϊὸν αὐτὸ διατίθεται εἰς τὸ ἐμπόριον εἰς κυτία καὶ ἐκτοξεύεται μὲ πίεσιν.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς πτώσεως τῆς Βαστίλλης

Μεγάλη παρέλασις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς Παρισίους

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14.— Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῶν Γάλλων πλῆθος Παρισινῶν καὶ ξένων περιηγητῶν, παρηκολούθησαν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἠλυσίων Πεδίων τὴν πρώτην παρέλασιν τοῦ ἐν ἀναδιοργανώσει Γαλλικοῦ στρατοῦ. Εἰς τὴν παρέλασιν, ὅπου παρέστη καὶ ὁ πρόεδρος Ντὲ Γκώλ, μετέσχον πλέον τῶν 200 ἁρμάτων μάχης καὶ ἄλλαι μονάδες. Ἡ κακοκαιρία παρημπόδισε τὰς ἀεροπορικὰς ἐπιδείξεις. Παρήλασε μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ἡ πυροβολαρχία πυραύλων «Σ. Ε. 4200». Τὸ πλῆθος ἐπευφήμισε τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκώλ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ

Ἀπὸ τὴ μεγάλη, μισογκρεμισμένη βίλλα, βγαίνει μιὰ μυρωδιά, σὰν αὐτὲς ποὺ ἀναδίδει ἡ βρεγμένη γῆ. Ἡ κοιμισμένη ζωή της κρατάει μιὰ περίεργη νοσταλγία. Ὁ ὄγκος της, μαῦρος, κατάμαυρος, μέσα στὴ σκούρα σκιὰ ποὺ κάνουν τὰ πελώρια δέντρα, σοῦ δίνει τὴν ἐντύπωση ἑνὸς μαγεμένου τόπου. Στὰ γοτθικὰ παράθυρά της στέκονται ἡ θαμπὲς ἀκτῖνες τοῦ φεγγαριοῦ περίεργες. Στὰ διάθυρα καὶ πάνω στὰ ταβάνια ὑπάρχουν κομμάτια ἀπὸ ζωγραφισμένες εἰκόνες μὲ μικροὺς ἔρωτες καὶ μὲ γιρλάντες λουλουδένιες. Ἄλλο ταβάνι, στὴν προεξοχὴ ἑνὸς στρογγυλοῦ δωματίου, ἔχει τὸ γαλάζιο χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο κατοικεῖ μιὰ περίεργη ἀγνότητα καὶ νομίζεις ὅτι κρατάει τὴν εἰκόνα μιᾶς νεαρῆς κυρίας, ποὺ ἔχει σκεπασμένα τὰ μαῦρα μαλλιά της μ' ἕνα φισοῦ ἀπὸ παληὰ δαντέλλα. Αἰσθάνεσαι τὰ ἀνάλαφρα βήματά της, μέσα στὸ θόρυβο ποὺ κάνουν τὰ βελονωτὰ φύλλα τῆς κουκουναριᾶς. Ἡ πρασινωπὴ σκιὰ τῶν ψηλῶν κλώνων δίνει τὸ ἀνησυχαστικὸ ὄνειρο κάποιας ἐποχῆς εὐτυχισμένης, ποὺ ἐπέρασε ἀπὸ ἐκεῖ μέσα. Ὁ ἥλιος τὸ πρωῒ περπατάει πάνω στὴς σκαλωτὲς ἐπάλξεις τῆς βίλλας μὲ ἀργὸ βῆμα καὶ μὲ τρελλὴ λαχτάρα ἁπλώνει ξελυμένες τὶς ἀχτῖνες του ὣς μέσα στὴν καρδιὰ τῆς μεγάλης κάμαρας, ψάχνοντας νὰ ἀνακαλύψῃ στὴ γυμνότητά της κανένα μυστικό. Ὅσο χαμηλώνει ὁ ἥλιος, ὅσο λειώνει τὸ χρυσάφι του, σβήνει καὶ ἡ ποιὴ τοῦ μισογκρεμισμένου αὐτοῦ κάστρου σὲ χίλιες ἀποχρώσεις σκιᾶς.

Σὰν καθήσῃς πολλὴ ὥρα στὴς μισοκατεστραμμένες αὐτὲς κάμαρες, ἀρχίζεις νὰ σχεδιάζῃς καὶ ἄλλο πλάνο ζωῆς, διαφορετικό, καὶ νὰ τροποποιῇς στὸ νοῦ σου τὸ ὑπάρχον. Ἡ πράσινες κορυφὲς ἀπὸ τὰ μεγάλα δέντρα σοῦ δίνουν τὴν ἄγρια γλύκα τῆς μοναξιᾶς καὶ εἶναι θαῦμα νὰ κρύβεσαι στὴν ἱερὴ αὐτὴ ἀπομόνωση καὶ νὰ πέφτουν μπρός σου οἱ πράσινοι μπερντέδες ἀπὸ τοὺς εὐκαλύπτους. Οἱ κισσοὶ σέρνονται κατάχαμα καὶ τὰ κλωνάρια τους φτερουγίζουν ἀπὸ 'δῶ κι' ἀπὸ 'κεῖ, σὰν ἔρπετὰ ἕτοιμα νὰ χυμήξουν στὸ πρῶτο ἐμπόδιο ποὺ θὰ συναντήσουν. Ὁ ἀνθώνας εἶναι ριμαγμένος, μόνον μερικὰ μπλὲ λείρια ἀφίνουν τὴ γαλάζια πνοή τους νὰ φεύγῃ γεμάτη ἀπὸ ἄρωμα. Στὰ μαρμάρινα σκαλιὰ πέφτουν σὰν μαῦρα δάκρυα οἱ κουκουναρόσποροι καὶ ραντίζουν τὰ πάντα μὲ μαύρη πούδρα. Ὅ,τι βλαστὸ ὑπάρχει, εἶναι βουτηγμένο σὲ νάρκη. Χέρι ἀνθρώπινο δὲν ἔχει ἀσχοληθῆ ἀπὸ πολὺ καιρὸ μ' αὐτὰ καὶ μόνον ἡ ἄγρια χλόη ξεπετάγεται ἐκεῖ, ὅπου ὁ ἴσκιος εἶναι δροσερός, μὲ χυμοὺς νεότητας. Ἡ γῆ ἀκόμα παρουσιάζει κάποια δική της εὐτυχία, μέσα στὸ θαῦμα τοῦ ὁρίζοντα, τὸ ἁπλωμένο ὁλόγυρα. Ὁλόκληρος ὁ κῆπος ἀνατριχιάζει ἀπὸ τὸ κελαϊδητὸ τῶν πουλιῶν. Καὶ τὴ νύχτα ἔρχεται ἐκεῖνο τὸ μελαγχολικὸ βαρυναστέναγμα τοῦ κούκου νὰ ταράζῃ τὴς σκοτεινὲς ὧρες, ποὺ κάνουν ὅλα νὰ σωπαίνουν. Ὅλα εἶναι μέσα ἐκεῖ ἀναγάλιασμα καὶ θλίψη μαζί, κάτω ἀπὸ τοὺς μακρόσυρτους ἀχνοὺς τῆς νύχτας. Σκιὲς ἀπὸ ὄνειρα σβησμένα περιπλανῶνται μέσα στὸ μενεξεδένιο πέπλο τῆς δύσης καὶ γιούλια τοῦ καημοῦ σιγοτραγουδᾶνε τοὺς περασμένους καιρούς. Τὸ περίχυτο ἀσῆμι τοῦ φεγγαριοῦ σβαρνάει πάνω στὴ βίλλα ἕνα κῦμα μυριοξέδιπλο καὶ ὑφασμένο ἀπὸ τὴν ἀσημένια σιγαλιά. Περνάει πλατὺ καὶ ἥσυχο καὶ χύνει τὸ ποτάμι του ἀργοστάλαγο πάνω στὴς βεράντες καὶ κυλάει σιγαλὸ τὸ μίλημά του κάτω ἀπὸ τὰ ἀφάνταστα βάθη του. Περνάει ἀψηλώνοντας τὴς ἀσημένιες δέσμες του, μὴν ξυπνήσῃ κανένα μυστικὸ κι' ἀρχίσουν τότε νὰ σαλεύουν φαντάσματα γλαυκόφεγγα. Μὰ τὰ ματόφυλλα τοῦ χρόνου τὰ γαλαζώνει ὕπνος βαρὺς καὶ ὅλα τὰ σκεπάζει ἡ ὑπερβύναμη σιωπή του. Μόνον τ' ἀσημένια φιλιὰ τοῦ λυπημένου ἀστεριοῦ σοῦ θαμπώνουν τὰ μάτια καὶ σ' ἀφίνουν ὁλομόναχο μέσα στὴς σκέψεις σου. Βλέπεις τὴς ἄσπρες λουρίδες του νὰ περνᾶνε μέσα ἀπὸ τὰ φυλλώματα καὶ τὰ πέπλα ἀπὸ τὴς ἀχτῖδες του πέφτουν μὲ σιγαλιὰ στὸ μεγάλο πορτόφυλλο. Ξέμακρα ἀναφυλλητὰ τρεμουλιάζουν ὁλόγυρα καὶ μέσα στὴν καλοκαιρινὴ μουρμούρα τῆς θάλασσας ἀνακατεύεται κι' ὁ βόγγος ἀπὸ τὴ σβησμένη ζωή, ποὺ ἄλλοτε ἑκατοίκησε ἐκεῖ μέσα. Χιλιάδες φωλῆες ἀφίνουν τοὺς ἐνοίκους νὰ σουλατσάρουν μὲ παιδιαρίσματα. Σκαρφαλώνουν στὶς τριανταφυλλιὲς καὶ ἀνοίγουν σχισμάδες στὸ βαθὺ κόρφο τους, ποὺ τὸν τσαλακώνουν λαχανιασμένα. Μερικὰ εἶναι μικρούτσικα καὶ σβέλτα καὶ περνᾶνε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου καὶ ξεσπάνε τὰ χάχανά τους, λὲς καὶ μὲ κοροϊδεύουνε μὲ τὸ κροτάλισμα τοῦ λαιμοῦ τους. Ἡ ἠχητικὴ μουσικὴ τους ἀνακατεύεται μὲ τὸ θριαμβικὸ ὕμνο τοῦ τζίτζικα καὶ τὸ πάρκο γεμίζει ἀπὸ ζωντανὴ εὐδαιμονία. Ἐδῶ ἀποτινάζω τώρα τὴς στίβες ἀπὸ τὴς σκοτοῦρες μου καὶ νοιώθω τὴν τρυφερώτερη εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸ κομμάτι αὐτὸ τοῦ βροσεροῦ παραδείσου, ποὺ ζῇ μέσα στὴ σιωπή!

ΕΥΑ

Ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ

Ὁ διοικητὴς τοῦ Ο.Γ.Α. ὡμίλησε χθὲς πρὸς τοὺς ἀγρότας ποὺ λαμβάνουν σύνταξιν

Ἀσφαλίζονται κατὰ τῶν κινδύνων

ΑΘΗΝΑΙ.— Ὁ διοικητὴς τοῦ Ο.Γ.Α. κ. Μπερνάρης, εἰς τὴν ἀπὸ ραδιοφώνου ὁμιλίαν του τὴν 7.20' ἐσπερινήν, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει ἀπὸ 1ης Ἰουλίου τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης συντάξεως πρὸς τοὺς ἀγρότας, τοῦ τριμήνου Ἰουλίου — Σεπτεμβρίου 1962, ἀπηυθύνθη πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους ἀγρότας, διὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίσῃ ὡρισμένα πράγματα, χρήσιμα καὶ ἐνδιαφέροντα, ὡς εἶπεν.

Ὁ Ο.Γ.Α., προσέθεσεν, ἀσφαλίζει τρεῖς κινδύνους: Τὸ γῆρας, μὲ τὸ νὰ δίδῃ σύνταξιν εἰς τοὺς ἀγρότας ἄνω τῶν 65 ἐτῶν. Τὴν ἀσθένειαν, μὲ τὸ νὰ παρέχῃ ἰατρικὴν περίθαλψιν, καί, τρίτον, ἀσφαλίζει τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ἀπὸ τὴν θεομηνίαν τῆς χαλάζης καὶ τῆς παγωνιᾶς ἀπὸ 1.1.63.

Μέχρι τῆς στιγμῆς, εἶπεν, ἔχει ταχυδρομηθῆ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν 305.000 βιβλιαρίων - ἐντολῶν πληρωμῶν, ποὺ παραδίδονται ἀμέσως ἄμα φθάσουν εἰς τὸν προορισμόν τους, στοὺς συνταξιούχους καὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 1.200 ἑκατομ. δραχ. καὶ χρονικὴν περίοδον 6 τριμήνων, μέχρι τοῦ 1963.

Αἱ συντάξεις ποὺ ἐδόθησαν, κατὰ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα, κοστίζουν τὴ χρονιὰ 800 ἑκατομμύρια καὶ θὰ φθάσουν μὲ τὸν καιρὸ τὰ 1.300 ἑκατομ., εἶναι δὲ σὰν εἰσοδηματικὴ ἐνίσχυσις, 5—7 φορὲς μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴ βοήθεια ποὺ δίδεται στὴ γεωργία κάθε χρόνο μὲ τὶς προνομιακὲς τιμὲς στὸ στάρι.

Ἀλλὰ νὰ σημειώσετε ἀκόμη, ὅτι σᾶς δόθηκε χωρὶς νὰ ἔχετε κάμει καμμία προηγούμενη εἰσφορὰ στὸν Ο.Γ.Α., ὅπως δὲ θὰ ξέρετε, καμμιὰ ἐργάτρια ἢ ἐργάτης στὴν πόλι δὲν παίρνει σύνταξι ἂν δὲν συμπληρώσῃ ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὸ ἀσφαλιστικό του βιβλιάριο μὲ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἔνσημα.

Ἀναφερόμενος ὁ κ. Μπερνάρης εἰς τὸ θέμα τοῦ 6' κλάδου, τῆς ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως, εἶπε:

«Τὴν ὥραν ποὺ σᾶς μιλῶ, ὑπηρετοῦν εἰς τὰ ἰατρεῖα τῆς ὑπαίθρου 1277 ἰατροί, 612 μαμές, 5.700 νοσοκόμες καὶ βοηθητικὸ προσωπικό. Ποία εἶναι ἡ βοήθεια ποὺ σᾶς δίνουν, τὸ ξέρετε περισσότερο ἀπὸ ἐμένα. Μέσα στὸ 1961 οἱ ἰατροὶ ἐπραγματοποίησαν 3.814.279 ἐπισκέψεις κάθε εἴδους».

Τέλος, ὁ κ. Μπερνάρης ἀνέφερθη εἰς τὸν κλάδον τοῦ κινδύνου καὶ τὴν κάλυψιν τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὰς θεομηνίας τῆς χαλάζης καὶ τοῦ παγετοῦ.

«Πιστεύομεν, εἶπεν, ὅτι τὰ πράγματα θὰ τὸ ἀποδείξουν, ὅτι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ βοήθεια τοῦ Ο.Γ.Α. θὰ εἶναι πολύτιμος καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ποὺ γίνεται, μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον.

»Τὸ Κράτος, κατέληξε, μέσῳ τοῦ Ο.Γ.Α., μαζὶ μὲ τὴν ἀναλογίαν τῆς δαπάνης διὰ τὴν νοσοκομειακὴν περίθαλψιν, θὰ δαπανᾷ ἀπὸ ἐφέτος 1.500 ἑκατομ. τὸ χρόνο. Σ' αὐτὰ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀγροτῶν εἶναι συγκριτικὰ ὀλότελα συμβολική, ἡ ἄμεσος εἰσφορά των, ὅπως λέγεται, θὰ εἰσπραχθῇ μέσῳ τῆς ΑΤΕ, ἤτις θὰ σᾶς κατατάξῃ ἐπὶ βάσει τῶν περιουσιακῶν σας δηλώσεων, χωρὶς πολύπλοκες διαδικασίες καὶ ἔτσι θὰ εἶσθε ἠσφαλισμένοι καὶ διὰ τοὺς τρεῖς κινδύνους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, σὲ τελευταίαν του ὁμιλίαν, ἐχαρακτήρισε τὸν Ο.Γ.Α. ὡς τόλμημα. Καί, ἀναμφιβόλως, ἔχει δίκαιον. Κάθε, ἄλλωστε, μέτρον κοινωνικῆς πολιτικῆς εὐρυτάτου περιεχομένου, μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν τόλμημα, πολὺ δὲ περισσότερον, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν ἐπέκτασι τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στὴν ὕπαιθρο».

ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΑ

ΒΙΑΙΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ἐπικρέμανται εἰς Τουρκίαν;

Γίνεται λόγος καὶ περὶ νέου στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14.— Οἱ ἐπίσημοι βρετανικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν μὲ αὔξουσαν ἀνησυχίαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἡ πλήρης ἀδυναμία τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν νὰ λύσουν τὰ τεράστια οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα δημιουργεῖ χάος καὶ καθιστᾶ ἀναποφεύκτους τὰς βιαίας λύσεις. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς θεωρεῖται ζήτημα μόνον χρόνου ἡ ἔκρηξις νέου στρατιωτικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον πιθανολογεῖται ὅτι προετοιμάζεται πυρετωδῶς ὑπὸ τῆς ὁμάδος Τουρκὲς καὶ εὑρίσκει ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν στελεχῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἐνώπιον τοῦ κινδύνου αὐτοῦ οἱ πολιτικοὶ ἡγέται ἤρχισαν ἐκστρατείαν ἐξουδετερώσεώς του. Οὕτω ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἰνονοῦ μετέβη εἰς Ἐρζερούμ ἐκ τῆς ὁποίας ἐπέστρεψεν χθὲς καὶ συνεκάλεσεν ἐκτάκτως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον εἶχε μακρὰς συζητήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ὡς ἀνεκοινώθη, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κουρουτλούογλου ἀνεχώρησεν ἤδη εἰς νέαν περιοδείαν εἰς τὰς νευραλγικὰς αὐτὰς περιοχὰς τῆς ἀνατολικῆς Μ. Ἀσίας καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰ χωρία ποὺ ἐβομβαρδίσθησαν ἐσχάτως ἀπὸ ἀεροπλάνα τοῦ Ἰράκ.

Ἐπίσης στρατιωτικοί, φίλα προσκείμενοι πρὸς τὸν κ. Ἰνονοῦ πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς τουρκικοὺς λιμένας τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΑΡΕΡΧΕΤΑΙ ΑΝΕΠΙΣΤΡΕΠΤΙ, ΛΕΓΕΙ Ο ΑΓΓΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΧΙΟΥΜ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρετανίας λόρδος Χιοὺμ ἐδήλωσε πρὸς ὁμάδα ἐκπροσώπων τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡν. Ἐθνῶν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς ἀποικιοκρατίας παρέρχεται ἀνεπιστρεπτί, πλὴν εἰς περιοχὰς τὰς ὁποίας ἐλέγχει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις.

Ἐντὸς ὀλίγου, ἐδήλωσεν ὁ Βρεταννὸς ὑπουργός, οἱ ἀντιαποικιοκρᾶται δὲν